

ΧΤΕΣ ΒΡΑΔΥ 10

Χτες Βράδυ, τ. 10-Σεπτέμβριος 2003,
Λαμία- Αθήνα, e-mail: xtesvradi@yahoo.gr

ΦΩΤΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΧΙΟΝΙΑ

Όμως να λάμνεις στο σκοτεινό ποταμό πάνω νερά. Να πηγαίνεις στον αγνοημένο δρόμο, στα τυφλά, πεισματάρης και να γυρεύεις λόγια ριζωμένα σαν το πολύροζο Λιόδεντρο – άφ η σ ε κ α ι α ς γ ε λ ο ύ ν. Και να ποθείς να κατοικήσει κι άλλος κόσμος στη σημερινή πνιγερή μοναξιά στ' αφανισμένο τούτο παρόν- Άφ η σ ε τ ο υ ς.

Μάρτιος 2003: «Έναρξη» του Πολέμου Η.Π.Α/Μ.Βρετανίας και «λοϊκών-άκοκθυστων-ιους-κάια-του-ίρακ που-οεν' επαυσε από την πραγματική του έναρξη στις 17.01.1991: Η Κυριαρχία γενικεύει τον παγκόσμιο Πόλεμο της. Το «1984» στην πραγματικότητα, πιο αληθινό από ποτέ. Οι εξελίξεις φανέρωναν από καιρό τους σκοπούς της κυριαρχίας και την πραγματικότητα που διαμορφωνόταν προς εξασφάλιση της αναπαραγωγής της. «Καθίστε να σας εξοντώσουμε, μας εκνευρίζετε με την ενεργητικότητα μπροστά στην απειλή του θανάτου, καθίστε να σας εκμεταλλευτούμε, δεν βλέπετε τη μεσαία τάξη και τα λιγούρια της μικρομεσαίας και της κατώτερης που μας στηρίζουν στην αγωνία τους μη χάσουν την έλευση του καπιταλιστικού ονείρου». «ΙΣΟΠΕΔΩΣΙΣ! ΠΥΡ! ΘΑΝΑΤΟΣ!». Απέναντι στην Εκμετάλλευση, τον Πόλεμο, την Προπαγάνδα της Κυριαρχίας, η Γνώση, η Αξιοπρέπεια, η Αντίσταση, η Αυτοοργάνωση, για έναν ελευθεριακό κόσμο με επαρκή κάλυψη των υλικών όρων διαβίωσης για όλους!

Αντιπολεμικές διαδηλώσεις Μαρτίου 2003, αποκλεισμός της αμερ.βάσης στη Σούδα Χανίων (15-16/03/03) η διαδήλωση της 16/04/2003 όπου και απαγορεύτηκε επίσημα οποιαδήποτε διαδήλωση σε μία ευρεία έκταση της Αθήνας και άλλων περιοχών. Άδειο κέντρο, λίγος κόσμος, αρκετές συγκρούσεις και φωτιά, σύννεφα χημικών, 106 συλλήψεις. Διαδηλώσεις σε Θεσσαλονίκη-Μαρμαρά Χαλκιδικής 19-21.06.2003 ενάντια στη σύνοδο της Ε.Ε., αστυνομοκρατία, καταστολή, ευρεία χρήση χημικών, 27 συλληφθέντες με πλημμελήματα/κακουργήματα, 7 προφυλακισθέντες :

- «ΠΙΣΤΕΨΕ ΤΟ ΚΑΙ ΚΟΙΤΑ ΜΟΝΟ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΟΥ:

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

Ο ΤΡΟΜΟΝΟΜΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΥΧΑΙΑ ΕΚΠΥΡΣΟΚΡΟΤΟΥΝ

ARBEIT MACHT FREI («Η εργασία απελευθερώνει» -από αυτοκόλλητο της συλλογικότητας αναρχικών-αντιεξουσιαστών Ι 14 - Χανιά)

« ΔΟΥΛΕΨΤΕ-ΑΓΟΡΑΣΤΕ-ΠΛΗΡΩΣΤΕ-ΓΑΜΗΘΕΙΤΕ-ΥΠΟΤΑΧΤΕΙΤΕ»: ιδού η περίφημη απελευθέρωση του υποκειμένου.

Το «υποκείμενο» του προηγμένου καπιταλισμού «τώρα» και στην Ελλάδα. Καταναλωτής της δυτικής ζωής επιτέλους! Όπως πάντα, το συμφέρον λίγων ή και το ατομικό συμφέρον παρουσιάζονται σαν η φυσική ροή της ζωής. Τους σχεδιαστές και εφαρμοστές της σκλαβιάς και της εκμετάλλευσης συνήθως μπορεί κάποιος να εντοπίσει και αν το θελήσει να τους αντιπαρατεθεί. Πώς να αντιπαρατεθείς όμως σε αγνώστους, γνωστούς και φίλους, σε έρωτες, σε μικρές και μεγάλες ομαδοποιήσεις που στην ουσία λειτουργούν με το Πνεύμα της Αγέλης;

Στην περιφέρεια, στα μικρά και μεγάλα αστικά κέντρα, θριαμβεύει η κυριαρχία, στολισμένη τις εξουσίες της και επιδεικτικά ρίχνει κόκαλα στους υποτακτικούς της, έτσι να χαζεύει την πάλη που κάνουνε μεταξύ τους για το ποιος θα επικρατήσει στους άλλους. Ατέλειωτη πάλη για μερικά κόκαλα. Τι να γίνει όμως; Ο άνθρωπος έχει ανάγκη επιβίωσης και «εξέλιξης» όπως και να έχουν οι καταστάσεις. Και σε αυτό δεν αλλάζει εύκολα. Σε αυτό στηρίζονται οι εξουσίες και όπου δεν συμμορφώνονται με λόγο και κόκαλα (χρήματα, θεάματα, γόητρο κ.ο.κ.) τότε έρχεται και η φανερή, εκτεταμένη Βία να βάλει – αν γίνεται – τα πράγματα στη θέση τους. Κάποιος φίλος μιλούσε παλιότερα για τα «κουτάκια» των ανθρώπων μέσα στα οποία προσαρμόζονται και βολεύονται. Τα «κουτάκια», άλλως μικρόκοσμοι σχεδιασμένοι και οργανωμένοι από άλλους για «εμάς» και από εμάς ενάντια στον εαυτό μας, που όμως προσχωρούμε, λοιπόν όπως και να λέγονται όπως και να εμφανίζονται, γίνονται οι ανάγκες και ο «Ζωτικός Χώρος» του «απελευθερωμένου Δούλου»: Arbeit Macht Frei («η εργασία απελευθερώνει»: ναζιστικό, κι όχι μόνο, σύνθημα).

Μια ζωή αφιερωμένη στις αυταπάτες και στις ψευδαισθήσεις.

Σαν τα δηλητηριασμένα πέπλα της Μήδειας στην ομώνυμη τραγωδία του Ευρυπίδη, που όσο προσπαθούσε ο Κρέοντας και η κόρη του να απαλλαχτούν από αυτά τόσο εκείνα εισχωρούσαν περισσότερο στις σάρκες τους χαρίζοντας τους άφατη οδύνη Θανάτου.

Η μετονομασία της αντίστασης με το όνομα του νέου «παγκόσμιου εσωτερικού εχθρού: της διεθνούς τρομοκρατίας», ο αφανής κόσμος της έσχατης εκμετάλλευσης εντός και εκτός Ελλάδας εννοείται, **οι θλιβερές φιγούρες** των αποτυχημένων στη ζωή και επιτυχημένων στην «κονόμα», οι ανυπόταχτοι όλων των εποχών στο στόχαστρο για άλλη μία φορά, οι **Τράπεζες** με τα δάνεια, πλειστηριασμούς, πρόσθετα βάρη, τις εξαγορές και τις επενδύσεις, οι **Εταιρείες** των ισχυρών κεφαλαίων – από ιδιοποίηση του «κοινωνικού πλούτου», δάνεια, εκμετάλλευση και αίμα – με τους αγαπημένους εργαζόμενους τους, **το Κράτος** με την οικονομική και πολιτική επιβολή ελέγχου και εκμετάλλευσης, τα «λατρεμένα» (για κάθε ανθρωποειδές «ρεμαλόσκυλο») καταναλωτικά προϊόντα: αυτοκίνητα, κινητά, ρούχα, είδη προικός και οικίας, in μπράκια και συναυλίες, «αποδράσεις» στην πόλη και την «εξοχή», έρωτες πνιγμένοι στ' απωθημένα, τα δόγματα, τις αυταπάτες και τους υπολογισμούς,

διαφημίσεις ειδών και Θεαμάτων, όλα παίρνουν την τιμή τους, όλα αγοράζονται και πουλιούνται: **η φυσιολογικότητα της «απελευθερωμένης» υποδούλωσης**, γι' αυτό και οι **νεκροί τόσων εποχών**, για τη **Δημοκρατία της υποταγής**, για κάτι παιδάκια με κουκούλες και αυτόματα, **δημοκρατία της κυριαρχίας και της κατανάλωσης**, της πλήρους νομιμοποιημένης εκμετάλλευσης, δημοκρατία των ευτυχισμένων πολιτών-υπηκόων, των ψηφοφόρων, δημοκρατία των πελατών και των αφεντικών, αποθέωση της περίφημης και πάντα επίκαιρης ιδιότητας που αποκαλείται: **ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ «δυτικού» υπόδουλου**: «*Με αγοράζουν και αγοράζω πάντα με γούστο και ποιότητα, Ξεπουλώ με γούστο και ποιότητα*»: ξεπουλημένες τσογλαναρίες.
- **ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΖΕΙΣ ΟΠΩΣ ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ ΤΟΤΕ ΑΡΧΙΖΕΙΣ ΝΑ ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ ΟΠΩΣ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ ΕΠΙΒΙΩΝΕΙΣ**

-Κι αυτός ο Άρης Αλεξάνδρου, να θυμίζει και να μας κρατά ανυπόταχτους στην εθθραυστη ισορροπία μας:

« Έτσι- μέσα στις πέτρες μέσα στα χαλάσματα

πάντα δίπλα στους καπνούς

έτσι - μέσα στον χειμώνα στα κουρέλια του ίσκιου μας

πάντα δίπλα στους πνιγμένους

έτσι - μες στη νύχτα που πριονίζει όλη νύχτα

τα ασημένια δέντρα τον μολυβένιο ουρανό

το χάρτινο φεγγάρι

δίπλα στα ρινίσματα μιας ψηλής βροχής

έχουμε μια ραγισματιά..

Ανασηκώνω τα πηγούνια των ανθρώπων

Για να αντιγράψω βιαστικά

Το φως που απόμεινε στις κόγχες των ματιών τους

Και κρύβω το σημείωμα στην καρδιά κάτ'άσ'αρκά

Για να δουν στην νεκροψία

Πόσο λίγο ζήσαμε

-Παρ' όλα αυτά είμαστε ελεύθεροι σ' ένα τέλος απαρηγόρητο, μαρμαρωμένο βασίλεμα κάποιου Σεπτεμβρίου,

«σαν να ήταν όλα έξοχα χτες βράδυ» -

«Ιστορική&στομφώδης» υπενθύμιση: Αισίως και απαισίως, με αργό ρυθμό, «αγγίξαμε» το τεύχος 10. Αν και «όλα έχουν την τιμή τους», το *Χτες Βράδυ*, επιμένει να μην έχει τιμή ανταλλαγής. Ήταν και είναι μια **μη τακτική έκδοση** « παιδιών που δεν εννοούν να μεγαλώσουν». Χωρίς εμπορικότητα λοιπόν, χωρίς ανταλλάγματα είτε αξιακά

είτε διαπροσωπικά, ρίχνει όλο το νόημα του στο ίδιο του το περιεχόμενο. Δεν αποτελεί καμία οργανωμένη ομάδα και άρα διατηρεί τα ανοίγματα του σε εκείνους τους ανθρώπους που προτιμούν να Είναι, από το να μοιάζουν, από το να μιμούνται, από το να ακολουθούν, από το να αγοράζονται και να αγοράζουν, από το να κυνηγούν το κέρδος πάσης φύσεως και το κοινωνικό γόητρο σε οποιαδήποτε συνθήκη και χώρο. Σε εκείνους που αισθάνονται να καίγονται να ζήσουν, να αντισταθούν, να γεμίζουν τα κενά και ν' αδειάζουν στα Κενά, να προχωρούν συνέχεια με θέληση και όσο αντέξουν. Σε εκείνους που επέλεξαν να είναι καθαροί και προσανατολισμένα αληθινοί. Με τη γνώση των προσωπικών λαθών, αδυναμιών και αντιφάσεων μας αλλά κι εκείνου που είπε πάλι ένας φίλος: « **Μα δεν βλέπετε, όλα γίνανε ίδια και φαίνονται ίδια**».

«Νιώθουμε» κλόνουν στο απέραντο τοίρκο μας, σας, τους.

Η ύλη του- κατά κύριο λόγο- σχετίζεται με την Πολιτική, τη Λογοτεχνία και το Κόμικ, στην προσπάθεια να συντεθούν τα παραπάνω σε μία ενότητα στάσης, λόγου και έκφρασης. Ένας τρόπος ύπαρξης και συμμετοχής. Από τους «παλιούς», οι περισσότεροι απουσιάζουν για διαφορετικούς ο καθένας λόγους και αιτίες. «*Δεθήκαμε και σκορπιστήκαμε, πίσω η μνήμη σαν το άσπρο πανί μια νύχτα που είδαμε παράξενα οράματα*» ή πιο κυνικά: « *οι παλιοί μας φίλοι για πάντα φύγαν κουνώντας μαντηλάκι καλαματιανό*». Εδώ, επαναλαμβάνουμε μία φράση που έχει ξαναγραφεί στο Χ.Β., τ.6, «Οιδίπους επί Κολωνώ» του Σοφοκλή, στη «νεοελληνική» πια απόδοση/μετάφραση του:

« *δεν τον εσκότωσε ο πόλεμος μήτε το πέλαγος. Τον άρπαξαν τ' αόρατα αλώνια, καθώς πήγαινε προς κάποιον αφάνερωτο θάνατο*».

Παραμονή της μακρύτερης ημέρας, στις αγαπημένες σιωπές της σελήνης, με και χωρίς την καθημερινή τρεμούλα για τα μικροπράγματα ή έστω και για τα μεγάλα, απέναντι στα πρόσωπα που μιμούνται τη ζωή και το θάνατο, **δεν ξεχνιέται τίποτε**, σκληροί με τις προσωπίδες, την αρπακτικότητα και τον εφησυχασμό, με την καρδιά και τη σκέψη να γίνονται ένα.. έτσι, σαν την ελεύθερη φυχή, στους δρόμους που δεν έχουν τέλος...γέροντες του άλλου βουνού...

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟ ΚΑΙ
ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ, *ΑΝΘΡΩΠΟ*

Καλή αντάμωση στα «γουναράδικα της εποχής μας»...

- ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟ ΕΧΟΥΝ ΟΙ
ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ
ΟΧΙ ΟΙ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ ΚΑΙ
ΟΙ ΤΠΟΤΑΓΜΕΝΟΙ- Α ρ κ ε ί τ ω Β ί ο ς

ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ : «*Μα εσείς
που ξεχαστήκατε στο Πολυτεχνείο*».

«Μετεμφυλιακό κράτος, χούντα, μεταπολίτευση». **Η εκδίκηση τους δια της συντριβής μας** είναι ο στόχος τους. Η ίδια ιστορία: *πως θα αναπαραχθεί και θα επιβληθεί με πιο δυσμενείς όρους η κυριαρχία*. Ανάμεσα στο σωρό των πάσης φύσεως εξουσιαστών, εμφανίστηκαν οι – πάσης φύσης- πολέμοι τους. **Ποινικοποίηση-φυλακίσεις- συκοφαντήσεις- προπαγάνδα** περί «ξεπερασμένης» αγωνιστικότητας: Οι σύγχρονοι «εχθροί του λαού». Τώρα, τα όνειρα εξαντλούνται στην απόκτηση αγοραστικής/καταναλωτικής ικανότητας και στην απόκτηση κοινωνικού γοήτρου συνδυασμένου με μία ευχάριστη ζωή της «**μαύρης προσπάθειας**» να αποδείξουν όλοι αυτοί ότι είναι ευτυχισμένοι. Πλέον το επίσημο εξουσιαστικό δόγμα περί του **νέου παγκόσμιου εσωτερικού εχθρού**, την «τρομοκρατία», αναφέρεται άμεσα και ωμά **σε όσους αντιτίθενται στην κυριαρχία** και είτε θέλουν να την αντικαταστήσουν με μία νέα κυριαρχία **είτε την αρνούνται ολικά**.

Κοντολογίς, *νέα αιματοκυλίσματα, όξυνση της εκμετάλλευσης και της τρομοκράτησης, δια πυρός και σιδήρου σε μία «ανθρώπινη ιστορία» χωρίς τέλος και αρχή, χωρίς λογική και σημασία, μία συνεχή άγρια πάλη για την επικράτηση και την απόκτηση δύναμης, τη συγκρότηση και αναπαραγωγή της κυριαρχίας*.

Είναι δύσκολη και για άλλη μία φορά κρίσιμη η τρέχουσα εποχή, τόσο στον τόπο αυτό όσο και παγκόσμια. Η **πολιτική αδράνεια και απάθεια ανταλλάσσεται** με το προνόμιο της ικανότητας διασφάλισης ενός ιδιωτικού βίου ατομοκεντρικού στην πιο χυδαία μορφή του: **ξεπούλημα** στους ισχυρούς, τους εργοδότες, τις δημόσιες σχέσεις, την **κατανάλωση** και έκφραση του σε ένα **πλέγμα κοινωνικών σχέσεων** βασιζόμενο στην **εξυπηρέτηση μικροσυμφερόντων**, την εξασφάλιση κοινωνικότητας μέσα από «**αβλαβείς**» δραστηριότητες, την **καθιέρωση** ετεροκαθορισμένων ρόλων που το απομακρύνουν από την γεύση της **ιδιοσυστασίας του, του πραγματικού εαυτού που συγκροτείται**, απαιτεί μέσα από την **κίνηση του**, γνωρίζει και

δοκιμάζεται, αναζητεί και δεν αρκείται στις έτοιμες λύσεις, στα έτοιμα προϊόντα απορρόφησης της έκφρασης και διοχέτευσης των αναγκών και των επιθυμιών.

Ψ ι λ ά γ ρ ά μ μ α τ α .

Προσοχή **στον τρόπο** που χρησιμοποιείται επί των ανθρώπων αλλά και οι ίδιοι οι άνθρωποι χρησιμοποιούν προκειμένου να αναπαράγεται η κυριαρχία με τις **κατακόρυφες ανισότητες και εκμεταλλεύσεις της**. Έτσι, συντηρείται **ο μικρόκοσμος του φοβισμένου ανθρώπου, η μικροαστική αντίληψη, ο φόβος απέναντι στην ισχύ, η υποτέλεια του εξουσιαζόμενου, έτσι αναπαράγεται ο άνισος κόσμος. Τι να θυμηθούμε ώστε να το διαπιστώνουμε και σήμερα. Χαφιέδες και τότε, χαφιέδες και σήμερα**. Φοβισμένοι, απαθείς και υποταγμένοι προς όφελος της κυριαρχίας και των εξουσιαστών, εξουσιαστές και πανικόβλητοι για την ευημερία και ευζωία στον μικρόκοσμο τους. Προσωπικά παραδείγματα αξιοπρεπούς και ελεύθερης στάσης μετρημένα στα δάχτυλα.

Δεν τρομάζει ο **ΠΟΛΕΜΟΣ**. Οι δυνάμεις ασφαλείας και η επιβλητική παρουσία τους παντού: από τους δρόμους μέχρι τα ΜΜΕ. Δεν τρομάζει το κυνήγι της επιβίωσης που περιλαμβάνει πλειάδα τρόμων, φόβων, υποταγών και δεν προσφέρει τη σίγουρη εξασφάλιση παρά μόνο συνεχή πάλη που χρειάζεται την **αφιέρωση όλων των δυνάμεων του ατόμου**. Δεν τρομάζει η κατανάλωση, οι έτοιμες διασκεδάσεις, δεν τρομάζουν οι σαχλαμάρες, οι αποδράσεις της ώρας ή λίγων ημερών στην πόλη και στην «ύπαιθρο». Δεν τρομάζουν όλες οι δραστηριότητες που τις επαναλαμβάνουμε «όλοι». Είναι «φυσιολογικές». Δεν τρομάζει η πραγματικότητα όσο φανερά δεν μας απειλεί ενώ πραγματικά μας εξουθενώνει. Δεν τρομάζει η ανικανότητα του να **είμαστε** και μας ευχαριστεί η **κατάκτηση** του «φαινόμενα». Δεν τρομάζει η **καταστροφή της φύσης** και η επιβαλλόμενη ανθυγιεινή ζωή. **Δεν τρομάζουν τα εκατομμύρια νεκροί**.

Έτσι, προέκυψε η «**θεωρία του ξεπερασμένου**». Ξεπερασμένη η πολιτική συμμετοχή και δράση που αντιστέκεται στις επιβουλές της εξουσίας όπως και στην άσκηση εξουσίας αφ'εαυτής, ξεπερασμένοι όσοι επιμένουν να είναι και να ασχολούνται με κοινά ζητήματα, ξεπερασμένες οι αντιλήψεις για **την αλλαγή του κόσμου προς μία κατεύθυνση πραγματικής ισότητας, αλληλεγγύης, κοινωνικής δικαιοσύνης και πλήρους κάλυψης των υλικών αναγκών διαβίωσης**. Στη χλεύη, στην πυρά, στις φυλακές, στα δικαστήρια, στην απομόνωση, στην κοροϊδία. **Μόνο** που αυτή η θεωρία δεν είναι και τόσο φυσιολογική όσο φαίνεται. Ο «**νεοσυντηρητισμός**» έχει φορέσει από πολύ καιρό τη μάσκα του **δήθεν απελευθερωμένου και κατόχου απολαύσεων ανθρώπου** (οι διαφημίσεις -η «ευτυχία δια της κατανάλωσης κ.ο.κ.).

Εδώ, χρειάζεται να επαναλάβουμε με τη σειρά μας την «**αγκύλωση**» μας **ενάντια στη γνώμη** περί ξεπερασμένων αντιλήψεων, στάσεων, επιδιώξεων.

Την Αξιολόγηση και την Αντίσταση δεν θέλουμε να την αναγνωρίζουμε μόνο σε εύπεπτα αναγνώσματα, στην κατανάλωση, σε κινηματογραφικά και θεατρικά έργα, σε δακρύβρεχτες προσωπικές στάσεις απελευθέρωσης που πέρα από ακίνδυνες υποκρύπτουν και στενά ατομικές «ωφελιμότητες». Δεν μας αρκεί να την αναγνωρίζουμε σε αποδεκτές εκδηλώσεις **συναγελαζόμενοι** με υποτελείς και φορείς της εξουσίας περιμένοντας κάποια ευκαιρία που θα προσφέρουν κατόπιν συγκεκριμένων και επαχθών **ανταλλαγμάτων** πάντα. Δεν αποδεχόμαστε την βάφτιση μας ως κοινωνικά ευαισθητοποιημένων ατόμων συμμετέχοντας σε διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις της παθητικής ορθοστασίας, των δημοσίων σχέσεων και της αγελοποίησης δια καθοδηγητών κάθε είδους.

Αν ο κόσμος (τμήματα αυτού) γνώρισε αξιόλογες αλλαγές/μεταβολές που τον έφεραν σε μία καλύτερη από πριν κατάσταση διαβίωσης, τις γνώρισε ύστερα από αδιάκοπη συλλογική πολιτική πάλη, την απόκτηση γνώσης και προσωπικές πορείες ατόμων **που αντιστάθηκαν στην εξουσία, στην άσκηση της και στη διαχείριση της γνώσης από αυτή.**

Ο Che: να γυρίζει τη Λατινική Αμερική και να γνωρίζει από κοντά την εξαθλίωση, να συμμετέχει σε επαναστάσεις και εξεγέρσεις, να απομονώνεται από τους εξουσιαστές αριστερούς, να τον κυνηγούν στα βουνά της Βολιβίας, στρατός, πράκτορες, μπάτσοι. Ο Τσε ζωντανός.

Ο Άρης: αποφασισμένος στην ανάπτυξη αντάρτικου για την πολιτική και κοινωνική απελευθέρωση, προσωπικό παράδειγμα αντοχής στις κακουχίες και σε ισότιμη μεταχείριση. Κυνηγημένος από κόμμα, κράτος, στρατό, παρακρατικούς, ήξερε: «Καλή ανιάμωση στα γουναράδικα»: Ο Άρης ζωντανός.

Ο Νοέμβρης (Πολυτεχνείο) του 1973: στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις. Αυθόρμητη αντίσταση, πέρα από τις εκτιμήσεις των «υπομονετικών» αντιστασιακών, των γεφυροποιών κοινοβουλευτικών και των «επαναστατών στρατιωτικών». Τα γεγονότα, οι νεκροί, οι τραυματίες, οι βασανισμένοι, οι αφανείς συνεχιστές του, η ζωντανή του παρουσία στις μνήμες έτυχαν πρωτοφανούς απόκρυψης, διαστρέβλωσης, νομιμοποίησης σε κοινοβουλευτικά πρότυπα, καταστολής από τους ίδιους που τον κατέστειλαν και τότε. Ο Νοέμβρης 1973 (Πολυτεχνείο) ζωντανός: «: Ομάς Α ν α ρ χ ι κ ώ ν ενεκλείσθην στο Πολυτεχνείο: Εγώ διέταξα...σκέψη καμιά... εγώ διέταξα...ούτε μιλιά... και να μην ξανακούσουμε ποτέ πια για εσάς»

«Είμαστε τρελοί αλλά ευτυχισμένοι, είμαστε ευτυχισμένοι γιατί είμαστε τρελοί», έλεγε ένα τραγούδι της νιότης

*“ it’s been thirty summers that I’ve spent with him
and I expect thirty more to pass
he has blessed my life in so many ways that I could never turn my back.
But I need just one more reminder of the man that he used to be
If he would just look deep in my eyes
And say it’s in you my love that I will find the key” -*

Cowboy Junkies : “ Thirty Summers”

ΠΡΩΤΟ ελάχιστο Σχόλιο (του Χ.Β.) στο σύστημα της σεξουαλικότητας

« Το χαρακτηριστικό στις νεότερες κοινωνίες δεν είναι ότι καταδίκασαν το σεξ στην αφάνεια, αλλά ότι καταδικάστηκαν οι ίδιες να μιλάνε γι’ αυτό αδιάκοπα, εξαίροντας το σαν μυστικό... η εξουσία ξετρυπώνει την ηδονή που μόλις την έχει ξετρυπώσει...έχουν χαράξει γύρω από το σεξ και τα κορμιά, όχι σύνορα που δεν πρέπει να τα διαβεί κανείς, αλλά τις ατέρμονες ελικοειδείς καμπύλες της εξουσίας και της ηδονής. ... Η νεότερη κοινωνία είναι διεστραμμένη, όχι παρά τον πουριτανισμό της, ούτε σαν συνέπεια της υποκρισίας της:

Είναι διεστραμμένη πραγματικά και άμεσα.»

M.Foucault : HISTOIRE DE LA SEXUALITE, Gallimard, Paris 1978-Εκδ.Κέδρος/Ράππα, Αθήνα 1982 (στα περισσότερα που ακολουθούν)

« *Αρκετά ασχοληθήκαμε με την ερμηνεία των παθών. Το ζήτημα τώρα είναι να ανακαλύψουμε νέα*» - Καταστασιακοί

Υπάρχει παντού εκεί έξω. Μπλέκεται σε κάθε απόπειρα αυθεντικής έκφρασης των επιθυμιών, του ερωτικού πάθους και πόθο. Μοιράζει προσφορές, πρότυπα και εκπτώσεις εαυτού.

Απόκτησε οπαδούς που το ακολουθούν τόσο τυφλά ώστε να αποκτά την αναγκαία υπεροχή. Λίγοι το εντόπισαν και ακόμη λιγότεροι ασχολήθηκαν σοβαρά μαζί του. Περιορισμός, καταπίεση, έλεγχος της σεξουαλικής συμπεριφοράς. **Καμία σχέση. Αντιθέτως.** Κομμένη και ραμμένη στις επιταγές **κατανάλωσης**, της ελεγχόμενης συμπεριφοράς, της κατασκευής υποδειγμάτων συμπεριφοράς και προσωπικών αξιών. Τέκνο του αποπροσανατολισμού και της αποτυχίας γέννησης του εαυτού. Απόσπασμα της ερωτικότητας και της έκφρασης, Θραύσμα του εαυτού που πλανιέται άπλαστο, φοβισμένο, πονηρό και υποδουλωμένο.

Επιβάλλει σχέσεις και συμπεριφορές, υποδεικνύει δρόμους προσωπικής στάσης, πiónι του εμπορευματοποίησης και της παθητικότητας. Εγνωσμένης εμπορικής αξίας. **Κυρίες, δεσποινίδες και κύριοι : το Σεξουαλικό Σύστημα** – όχι ότι δεν το γνωρίζετε, τουναντίον.

Εξερευνητές επιχείρησαν να φθάσουν στην πηγή προέλευσης του. Ο «δυσκολοχώνευτος» **Κ. Marx** (στα «Χειρόγραφα του 1844» και στο: «**Η καταγωγή της οικογένειας...**»), οι καταστασιακοί εν μέρει αλλά κυρίως ο απροσδιόριστος και ανένταχτος **Michel Foucault**, τρύπησαν την καρδιά του, μας το εμφάνισαν απογυμνωμένο από την τεχνητή γοητεία του. **Διεισδύσεις που σκεπάστηκαν, λοιδωρήθηκαν, αποκρύφτηκαν.**

Τα φύλα, τα όποια φύλα, παρέμειναν «πεισματικά» συντεταγμένα γύρω από την κυριαρχία προκειμένου να ξεχασθούν στην επιτρεπόμενη και εκτεταμένη χρήση του ηδονικού ναρκωτικού, στον πραγματικό έλεγχο της ερωτικής πράξης, της *Ars Erotica*. Ακολουθεί μαζί με φαινόμενα όπως η κατανάλωση, ο εμπορικός αθλητισμός κ.ο.κ. τις επιταγές για αναπαραγωγή του συστήματος και έλεγχο των υποταγμένων.

Ο (ΜΟΝΟ) ΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΤΟΥ:

«Είμαι αν αρέσω στο/α άλλο/α φύλο/α, Είμαι αν φορώ ότι μου προσφέρουν για να αρέσω, Είμαι αν συναντώ σώματα, Είμαι αν μου πάει περισσότερο το εσώρουχο, το μαγιό και άλλα τέτοια και άρα αποκτώ υπεροχή έναντι άλλων, Είμαι αν οι σεξουαλικές μου εμπειρίες αποκτούν ποσοτικό προβάδισμα, π.χ. πήγα με «100» ενώ οι άλλοι/ες με λιγότερους/ες, Είμαι αν ξεγελώ τον εαυτό μου και μαζί τους άλλους, Είμαι αν τα κάνω όλα αν και νομίζω ότι δεν υπάρχει όριο σ' αυτό το «όλα», Είμαι αν με κοιτάζουν, μου μιλάνε, με ζητούν στο κρεβάτι τους, Είμαι στα πάρτι, στα μπαρ, στα ξενύχτια, στις εκδρομές, είμαι αν το αφεντικό μου την πέφτει και γι' αυτό πουλιέμαι όσο όσο, Είμαι «πουτάνα και μπήχτης» αλλά με αποδοχή των γύρω μου και όχι όπως οι επαγγελματίες που παίρνουν τη «σάρα και τη μάρα», είμαι αν διατηρώ την ικανότητα να συλλέγω σεξουαλικούς συντρόφους, Είμαι των ρούχων της μόδας, υποτελής των βιομηχανικών καλλυντικών, των «προκλητικών» εσωρούχων και ρούχων, πλασάρω το κορμί μου για να είμαι και άρα αποδέχομαι την ανισότητα των φυσικών χαρακτηριστικών και ιδιοτήτων **άσχετα αν** άλλες και άλλοι είναι πιο «όμορφοι/ες» από εμένα, είμαι για να στενάζω τα βράδια και το πρωί **να αποδίδω στη Δουλειά**, Είμαι σαν τα «μοντέλα», Είμαι **περιτύλιγμα της ύπαρξης**, Είμαι των σεξουαλικών αστείων, Είμαι κατά των ξενέρωτων που αναφέρονται στην αντίσταση, **Είμαι ένα κεφάλι, Ένα στόμα, Μια κοιλιά, Ένα φύλο, Κιλά και Αναλογίες**, Είμαι κάτι ξεχωριστό όσο και οι γύρω μου που επίσης πιστεύουν το ίδιο με Εμένα αλλά στη **δουλειά, στην εμπορική διασκέδαση, στο δρόμο** Πόσο Μοιάζουμε, Πόσο Μοιάζουμε, σαν ένα Πελώριο Κοπάδι που δουλεύει, πληρώνεται, αγοράζει και αγοράζεται, Είμαι με φίλους που δεν ξέρω και δεν με νοιάζει αν είναι φίλοι ή μοιραζόμαστε τον κοινό φόβο μη μείνουμε μόνοι, Είμαι με ερωμένες και εραστές για να επιβεβαιώνω ότι ζω, Είμαι στο κέντρο της ζωής και ψάχνω «**την καλή και την καλύτερη**», Είμαι ενάντια στον εαυτό μου γιατί έτσι αρέσω περισσότερο, **Είμαι παίγνιο των άλλων που είναι παίγνια των άλλων**, Είμαι «**ζώο και άνθρωπος**» μαζί, ερωτεύομαι αλλά δεν μπορώ να ερωτευτώ περισσότερο από τι μου επιβάλλω και μου επιβάλλεται, Είμαι άριστο πiónι των σεξουαλικών στάσεων, φωνών και γευστικών εκκρίσεων, **Είμαι η μάσκα του σώματος μου και το μεγάλο ατσάλινο καρφί που βυθίζω με λύσσα στον εγκέφαλο μου, όλα τα μέλη, όλοι οι άνθρωποι, όλες οι συμπεριφορές είναι ακριβώς οι ίδιοι και οι ίδιες**, το ίδιο πηγαίνω με όποιον/α νιώθω κάτι άλλο το ίδιο πηγαίνω με τα **ρεμαλόσκυλα**, βιώνω τις δευτερεύουσες ανάγκες όπως με

τις πρώτιστες, σαν ζώο, σαν δούλος/α, σαν ανόργανη ύπαρξη, συμμετέχω στη ζωή με το μεγάλο πιστεύω : « ότι φάμε, ότι πιούμε κι ότι αρπάζει... ανάλογα με ότι διαθέτει ο καθένας μας» όπως και : « **ότι μπαίνει και βγαίνει το ίδιο μου συμβαίνει**».

Περί της εξέλιξης του κατά τον 18 + 19^ο αι.

« ...Αντί για την καταστολή του σεξ των «εκμεταλλευτέων» τάξεων, εκείνο που απασχόλησε πρώτα ήταν το σώμα, το σφρίγος, η μακροζωΐα, οι γόννοι και οι απόγονοι των «αρχουσών» τάξεων. Εδώ εδραιώθηκε αρχικά το σύστημα της σεξουαλικότητας, για να ξαναμοιράσει ηδονές, λόγους, αλήθειες και εξουσίες... Πρόκειται για μια πολιτική διευθέτηση της ζωής, που πραγματοποιήθηκε όχι άμεσα από μίαν υποδούλωση του άλλου αλλά μέσα από μίαν αυτοβεβαίωση. Η τάξη που γινόταν ηγετική κατά τον 18^ο αιώνα, εφοδίασε τον εαυτό της, μεταξύ άλλων μέσων, με μια τεχνολογία του σεξ». Ο.π. M.Foucault

Η σεξουαλικότητα δεν είναι το πιο άκαμπτο στοιχείο μέσα στις σχέσεις εξουσίας, αλλά μάλλον ένα από εκείνα που είναι προικισμένα με τη μεγαλύτερη δυνατή εργαλειακότητα: κατάλληλο για τους περισσότερους ελιγμούς και ικανό να χρησιμεύει σαν στήριγμα, σαν αρμός στις πιο ποικίλες στρατηγικές. Από τον 18^ο αιώνα και έκτοτε διακρίνονται τέσσερα μεγάλα στρατηγικά σύνολα που αναπτύσσουν σχετικά με το σεξ ειδικά συστήματα γνώσης και εξουσίας:

1] «Υστερικοποίηση» του γυναικείου σώματος, 2] «Παιδαγωγικοποίηση» του παιδικού σεξ, 3] Κοινωνικοποίηση των παιδοποιητικών συμπεριφορών και τέλος 4] «Ψυχιατρικοποίηση» της διεστραμμένης ηδονής. Πρόκειται ουσιαστικά για την παραγωγή της σεξουαλικότητας: που δεν πρέπει να την εννοούμε σαν ένα δοσμένο είδος φύσης που η εξουσία προσπαθεί τάχα να δαμάσει ή σαν μια σκοτεινή περιοχή που η γνώση προσπαθεί σιγά σιγά να ξεσκεπάσει. Είναι το

όνομα που αποδίδεται στην κατασκευή ενός συγκεκριμένου ιστορικού συστήματος. Μεγάλο δίκτυο επιφάνειας, όπου το ερέθισμα των κορμιών, η εντατικοποίηση των ηδονών, η προτροπή στο Λόγο, ο σχηματισμός των γνώσεων, η ενίσχυση των ελέγχων αλυσώνονται μεταξύ τους σύμφωνα με κάποιες μεγάλες στρατηγικές γνώσης και εξουσίας. Οι σχέσεις του σεξ μέχρι τον 18 αι. συντέλεσαν στη δημιουργία του συστήματος συγγένειας. Οι «ανεωτερικές» δυτικές κοινωνίες επινόησαν και εγκατέστησαν, ένα νέο σύστημα που τοποθετήθηκε πάνω από το παλιό και που χωρίς να το εκτοπίζει, συνένεινε στη μείωση της σπουδαιότητας του. Πρόκειται για το **σύστημα της σεξουαλικότητας**. *Ενώ* το σύστημα της συγγένειας συγκροτείται γύρω από ένα σύνολο κανόνων που ορίζουν το επιτρεπτό και το απαγορευμένο, το νόμιμο και το παράνομο, το σύστημα της σεξουαλικότητας λειτουργεί σύμφωνα με συγκυριακές, πολύμορφες και κινητές τεχνικές εξουσίας. Γεννάει μια συνεχή επέκταση των σφαιρών και

των μορφών ελέγχου... Το σεξουαλικό σύστημα συνδέεται με την **οικονομία**, με πολλούς και λεπτούς **διασταθμούς**, με βασικότερο όμως ανάμεσα τους **ΤΟ Σώμα**— το **σώμα που παράγει και καταναλώνει**. Το σύστημα συγγένειας είναι ταγμένο στην ομοιοστασία του κοινωνικού σώματος και η λειτουργία του είναι να τη συντηρεί. Εξού και η προνομιακή του σχέση με το δίκαιο καθώς και το γεγονός ότι ο χρόνος ακμής του είναι η «αναπαραγωγή». Το σύστημα της σεξουαλικότητας έχει σαν λόγο ύπαρξης **όχι να αναπαράγεται, αλλά να γονιμοποιεί, να επινοεί, να προσαρτά, να καινοτομεί, να εισδύει στα σώματα μ' έναν τρόπο ολοένα και πιο λεπτομερή και να ελέγχει τους πληθυσμούς ολοένα και πιο καθολικά.**

Η οικογένεια είναι ο ανταλλάκτης της σεξουαλικότητας και της συγγένειας. μεταφέρει το νόμο και τη δικαιοϊκή διάσταση μέσα στο σύστημα της σεξουαλικότητας. Από την άλλη, μεταφέρει την οικονομία της ηδονής και την ένταση των αισθήσεων στο καθεστώς της συγγένειας.

*Η ανάδειξη του κορμιού –και τα κορμιά σαν τσακισμένα κλαδιά και σαν ξεριζωμένες ρίζες- πρέπει σαφώς να συνδεθεί με τη διαδικασία της ανάπτυξης και εδραίωσης της αστικής ηγεμονίας : **όχι όμως εξαιτίας της εμπορευματικής αξίας** που είχε προσλάβει η εργασιακή δύναμη, αλλά εξαιτίας αυτού που μπορούσε να αντιπροσωπεύει πολιτικά, οικονομικά, καθώς και ιστορικά, για το παρόν και το μέλλον της μπουρζουαζίας (η τάξη των αστών), η «καλλιέργεια» του ίδιου της του σώματος. Η «αυθόρμητη φιλοσοφία» της μπουρζουαζίας δεν είναι τόσο ιδεαλιστική και ευνουχιστική όσο τη λένε:*

Ένα από τα πρώτα της μελήματα ήταν να εφοδιαστεί μ' ένα σώμα και με μία σεξουαλικότητα – να εξασφαλίσει τη δύναμη, τη διάρκεια, τον εγκόσμιο πολλαπλασιασμό αυτού του σώματος με την οργάνωση ενός συστήματος σεξουαλικότητας.

[Η συνέχεια στο επόμενο τεύχος με το δεύτερο σχόλιο του Χ.Β].

« Nos deux cœurs seront deux vastes flambeux,
 Qui réfléchiront leurs doubles lumieres
 Dans nos deux esprits ces miroirs jumeaux
Λίγες οι νύχτες με φρεγγάρι που μ' αρέσουν»

**ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΜΑΣ ΛΟΤΑΡΙΑΣΕΙ ΤΗΝ
ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ
ΛΗΣΜΟΝΙΑΣ;**

« **Στη χώρα μου,** ε ί μ α ι σ ε μ ί α χ ώ ρ α μ α κ ρ ι ν ή ,
πεθαίνω από δίψα δ ί π λ α σ τ η ν π η γ ή
κι όταν κάνει ζέστη, τ ρ έ μ ω α π ό τ ο κ ρ ύ ο .
Είμαι δυνατός α λ λ ά δ ύ ν α μ η δ ε ν έ χ ω
ο ύ τ ε ε ξ ο υ σ ί α ,
Κι αν πάντα κερδίζω, π ά λ ι χ α μ έ ν ο ς ε ί μ α ι »
– Francois Villion (1460;)

1^η φωνή: - « Είναι το μίσος.»

2^η φωνή: - « Το μίσος; Τι' πες; Σώπαινε, σόπα. Τι μπορεί δαύτο
δίχως χέρι και στόμα; Έχει νύχια και στόμα; Έχει νύχια μακριά, γαμψά,
έχει δόντια μακριά, κοφτερά, μας ροκανίζει, μας αδράχνει».

1^η φωνή: - « Το πιο βαρύ πράγμα του κόσμου είναι τ ο ά δ ε ι ο .»

2^η φωνή: - « Κι ένα βαρύ μαντάτο: η πέτρα που χτυπάει στην πέτρα,
ο ξερός της κρότος».

1^η φωνή : - « Αχ, και μοσκοβολούνε τα κορμιά τους, μοσκοβολιά που
λιγώνει, σὺγνεφο μενεξεδί που μας ταξιδεύει».

2^η φωνή: - « Ενώ ο α ι ώ ν α ς μ α ς τ ε λ ε ι ώ ν ε ι . Έχει
μυρωδιά βαριά και πικρή, κι όπως όλοι οι αιώνες είναι κατακόκκινος από
το πολύ που έτρεξε αίμα. Άμυαλοι, αστόχαστοι, **σφαγείς** και **χάροντες**
πολλαπλασιασμένοι».

3^η φ ω ν ή : « *Παράξενο πως χαμηλώνουν όλα τριγύρω κάθε τόσο,
εδώ διαβαίνουν και θερίζουν
χιλιάδες άρματα δρεπανηφόρα*»

1^η φωνή : - « Π ν ι γ ό μ α σ τ ε , λιγότεψε τάχα ο αγέρας; Στένεψε
ο κόρφος μας; Είναι που ξεχάσαμε το μυστικό της ανάσας. Λίγο αγέρα,
λίγο αγέρα, λίγο αγέρα, μια μεγάλη ανάσα να φουσκώνει ανεμπόδιστα το
στήθος, ν' ανεμίσουν τα φύλλα της καρδιάς μας.

Ο αγέρας, να φυσήξει, να ουρλιάξει.

Λεύτερο σκούζιμο, ολοφάνερο, αντρίκειο.»

2^η φωνή : - « Σώπα. Σώπαινε. Πνίγομαι, πνιγόμαστε.

Το «χειά σου» του περαστικού, το « χειά σου» του γειτόνου, του δικού σου το γέλιο. Μήπως είναι πολύ; *Μήπως γυρέψαμε πολλά από τη ζήση;*»

3^η φωνή: « Δύσκολος πόνος να νιώθεις τα πανιά του караβιού σου φουσκωμένα από τη Θύμηση και την *φυχή σου να γίνετα ιτιμόνι.*

Και να'σαι μόνος, σκοτεινός μέσα στη νύχτα και ακυβέρνητος σαν τ' άχερο στ' αλώνι

Πόσο παράξενα αντρειθέσαι *μιλώντας με τους πεθαμένους,*
Όταν δεν φτάνουν πια οι ζωντανοί που σου απομένουν»

1^η φωνή: - « Κόπηκε. Κόπηκε η φωνή μας στ' απόκρημνα αντερείσματα του άδειου

Το μάτι μας ματώνει, δεν βλέπει άλλη λευτεριά».

2^η φωνή: - « Και μέσα μας η μέσα λευτεριά μας αποκρίνεται:
Εδώ είμαι, εδώ είμαι».

3^η φωνή : - « Γειά σου χελιδόνι, χειά σου,
ήταν όμορφα και μήτε που το ξέραμε.
Νάτη μια μόνη χαρά : ν' ακούς τις βροχοστάλες
Κι άλλη μια : να τσουγκρίζεις το ποτήρι».

2^η φωνή: - « Κι άλλη μια : η περηφάνια να καταδέχεσαι».

1^η φωνή: - « Μέσα στη νύχτα είναι φωνές βαθιές
που σκέφτονται την άπραγη ψυχή μας.
Κούφια τα μάτια δεν μπορούν να τις διακρίνουν.
Δένουν σαν κόμπος κρυστάλλου, πέτρας και σίδερου.
Είναι *οι ξεχασμένες μας ρίζες*».

2^η φωνή : - « Σώπα. Σώπαινε. Άλλο δεν τις ακούω.
Σήμερα, αύριο, χτες, αστράφτουν.
Μη, το' μαθα πια, *οι παλιές αγάπες, τα παλιά βιβλία,*
τα παλιά τραγούδια
Για πάντα μείναν».

1^η φωνή : « Η ζωή αλλάζει *δίχως* να κοιτάζει τη δική σου μελαγχολία.
Κι έρχεται η στιγμή για να αποφασίσεις
Με ποιους θα πας και ποιους θ' αφήσεις».

2^η φωνή: - « Σώπα. Σώπαινε.
Κουράστηκα, στο στήθος μου η **πληγή ανοίγει πάλι,**
τρύπησε η καρδιά μου».

3^η φωνή : - « Άκουσαν να μιλά, μονάχο καθώς περνούσε,

για σπασμένους καθρέφτες πριν από χρόνια
για σπασμένες μορφές μέσα στους καθρέφτες.
 Άλλοι τον άκουσαν να λέει για τον ύπνο,
 Εικόνες φρίκης στο κατώφλι του ύπνου
 Πρόσωπα ανυπόφορα από τη στοργή.
Μιλούσε για πράγματα που δεν τα΄ βλεπαν
 και αυτοί **γελούσαν.**

Να λέει – *την ώρα που κόπηκε ο καιρός* – :
 « Γιατί δεν βρίσκω τίποτε
 Που να μην το συνηθίσατε»

1^η φωνή & 2^η φωνή : - « **Σώπαινε. Σώπα**»

Καθώς μιλούσανε – σαν ανάπαυλα στη σιωπή τους – θυμήθηκα ένα Σάββατο, τον **Ουίλιαμ**, στη βάρκα στον Τάμεση... ήσυχα που κυλούσε ο Τάμεσης *μέσα στους ίσκιους*. Τι να΄ γινε άραγε;

Και η κρύα φωνή του έρωτα: « Κρίμα που δεν μπορέσατε να μείνετε για δείπνο». Τότε είναι που ακούστηκε:

« Ας έλθει να με κοιμηθεί όποιος θέλει,
 μήπως δεν είμαι η Θάλασσα;»

- **Ουίλιαμ** : « Η Θάλασσα. Πώς έγινε έτσι η Θάλασσα;

Άρχησα χρόνια στα βουνά»

- **Θαλασσινός Γέρος** : « Ε γ ώ ε ί μ α ι ο τ ό π ο ς σ ο υ .

Ίσως να μην είμαι κανείς

Αλλά μπορώ να γίνω

Αυτό που Θέλεις»

- **Ουίλιαμ**: - «**Μάρτυρες δεν υπάρχουν πια, για τίποτε.**

Δεν μπορείς να ξεφύγεις τη Θάλασσα που σε λίκνισε
 και που χυρεύεις τούτη την ώρα της αμάχης, μέσα στην
 αλογίσια ανάσα.

Κι όμως εκεί ξαναγινόμαστε :

« *στον άλλο μόχθο, στην άλλη αυγή, στην άλλη γέννα*

στιχμή – στιχμή σαν το ρετσίι

το σταλαχτίτη, το σταλαχμίτη.

Κάτω στις άσπρες πικροδάφνες λάμπει η δροσιά της αυγής και πιο
 πέρα η Θάλασσα συνοδεύει τους στεναγμούς της γυναίκας. Σε κοιτάζα **μ’**
όλο το φως και το σιοτάδι που έχω, είδα τα χείλη σου που άνοιξαν
 φύλλο το φύλλο. **Στέγνωσε η αγάπη μέσα σε τρύπιες ψυχές.**

Ένα λιγνό δρεπάνι κρεμόταν
στον ουρανό.

Γεμίσαμε τα στεγνά κοχύλια. Στεγνώσαμε μετά.

Νάτη και η μαύρη φτερούγα που σταματάει τον ήλιο».

Περάσανε αυτά, περάσανε. Φώναξε τα παιδιά να μαζέψουνε
τη στάχτη και να τη σπείρουν. Ότι πέρασε πέρασε σωστά. Κι
εκείνα ακόμη που δεν πέρασαν πρέπει να καούν.

Από τότε είδε πολλά καινούρια τοπία. Δεν ξέρει τι πρέπει να πει, τι
πρέπει να κάνει. Τι να ξεσκεπάσει, τι να σκεπάσει. **Είναι καιρός να**
πηγαίνει πάλι αφού πρώτα κοιμηθεί κάτω από το μοναδικό
δέντρο καταμεσής του πουθενά: « *Heureux qui, comme*
Ulysse, a fait un beau voyage»

Τίποτε άλλο, το ποτάμι περιμένει.

Ρέιτσελ Κόρι (ΗΠΑ) 23 ετών
ΔΕΝ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕ, ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Δολοφονήθηκε από στρατιωτική Ισραηλινή μπουλντόζα
ενώ προσπαθούσε να την εμποδίσει να γκρεμίσει σπιτί παλαιστινίων.

Γάζα 16 Μαρτίου 2003

Το πιο πάνω κείμενο περιέχει τη συμμετοχή του Γ. Ρίτσου, του Γ. Σεφέρη, του
ραδιοφώνου, ξενυχιτών, αλλαγών και άλλων που ξαναπέχτησαν ανωνυμία...

- σφυγγαρόπιανο-

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΦΑΓΟΠΟΤΙ (Ι)

«Στις αγορές και στα παζάρια, με τρόπους και αντοχές που δεν στερεούνται»

«ARBEIT MACHT FREI» + γκλλψγκλουπ = ΥΠΟΤΑΓΗ

«Της μόδας ρεμπέτ ασκέρι, αρκεί να τρώτε καλά» Π.Σ.

ΣΙΩΠΗ;!... «Γεφύρια της Άρτας» ως έργα και πρόσθετα κονδύλια. Να πειστεί η κοινωνία ότι η χώρα εκσυγχρονίζεται προς όφελος όλων. Ασφαλτόδρομοι, κτίρια, αναπλάσεις, Ολυμπιάδα, να περάσουμε από παντού, εμείς κύριοι φτιάχνουμε τη χώρα, με διόδια παντού, με νέα **παραμόρφωση** του φυσικού και οικιστικού περιβάλλοντος, δημιουργούμε την υποδομή μιας νέας Ελλάδας. Ποιο πάρκο Ελευθερίας, ποιο πεδίο του Άρεως, ποια επιτροπή Μακρυγιάννη, ποιοι «ελεύθεροι» (;) χώροι. Διάρρηξη δρόμων, κρημνισμοί, μαζικά «ατυχήματα». Εργοτάξια, μισθοί, «φλερτάκια» μεταξύ συναδέλφων και υπαλληλοδιευθυντάδων, κατα-θετικές επιστήμες στην υπηρεσία του κέρδους. *Δάση, ποτάμια, αρχαιότητες, φυσικά κάλλη, επεξεργασίες της μόλυνσης και χρυσάφι να γίνεται, μεταφορές να γίνονται, τα κουκλιά αυτοκίνητα μας να κινούνται (να πληρωθούν δόσεις και δάνεια), η θάλασσα και οι ακτές στο στόχαστρο, ξενοδοχείρες, γηπεδάρες και αρχαίο πνεύμα αθάνατο νεοελληνικό.* Κοινοπραξίες και οι σοβαρές εταιρίες των μεγάλων έργων που μεταμορφώνουν: «Ρωμαϊκές εγνατίες, βωβοί κινηματογράφοι, σαράντα παλληκάρια, ακτοθαλασσοπνιγμένοι»,

«ολυμποθυσίες» στα «ολυμποχώρια» της μεγάλης θεαματοαρένας. «εξοχικά» δίπλα-μέσα στη θάλασσα και τζιπ (νεοελληνικά) στις εθνικές, στα ορεινά θέρετρα των χαχαχουεκ(επι)δρομών (λουκάνικα ολύμπου), συνέδρια για αυτούς από αυτούς κι άμα λάχει «εξωτερικό», στο εδώλιο οι «ταραγμένοι διανοητικά και καθυστερημένοι της ανάπτυξης», μεγάλοι δήμοι που εκπολιτίζουν καταλήψεις, μεγάλα σινεμά με ποπ κορν, θαυμαστή εικονική βία και ισχυρές δόσεις «υπέροχου σεχ», κρυμμένος ο «τρίτος και τέταρτος» κόσμος από την θεαματική πραγματικότητα, βάσεις, πλοία, αεροπλανοφόρα πυρηνοκίνητα και προσφορά δουλειάς: οι αποστάσεις μικραίνουν, πάνε τα Λαγκάδια, τα δεντριά, τι είναι πια η «πατρίδα τους;», και ο άλλος σου λέει παραπονιέται και ανθίσταται. Έργα για 1 και 2 και 3 κ.ο.κ. επαναλήψεις, ανακατασκευές, το κέρδος στα ύψη. Λογαριασμοί καινούριοι και παλιοί. Για τον πολιτισμό της Κατανάλωσης *ρε γαμώτο!*

Α, βρε Α. Προβελλέγγιε, εσύ αν και έφυγες νωρίς ήσουν εκτός της γενιάς του «γκρεμίζουμε και κτίζουμε τοιμέντο» μέχρι της γενιάς «έργα να γίνονται, δουλειά να βρίσκεται».

Πάμε παρακάτω: Πολιτιστικές και αθλητικές. «Για εσάς συνεταιράκια! Φτιάχνουμε τη σύγχρονη Ελλάδα και όλοι μαζί θα την

απολαύσουμε. Με τα ευρά μας, τις τιμές μας, τις εκπτώσεις μας, τα ψώνια μας, τις ωραίες, έντεχνες και μη, συναυλίες μας, τους πολυχώρους μας, τα ευρύχωρα ψυγεία μας, τα ενοίκια μας, τα ΠΜΣ και τα PhD μας, τα τουριστικά νησιά μας το καλοκαιράκι, τις αυτοκινητάρες μας, τα ... τσιλιμπουρδίσματα μας στα γραφεία και στα εξοχικά μας, τις «διασκεδαστικές» πόλεις, τα μέγαρά μας, τα ασφαλιστικά μας, τα εξωτερικά μας, τα κοινοβούλια μας, τα συνέδρια μας, , την εξυπνάδα μας, την επεξεργασία της γνώσης: για το κοινωνικό όφελος πάντα, χρυσές ευκαιρίες και ξενοπηδήματα να είμαστε και in, τους διαγωνισμούς μας για το Δημόσιο (ολέ) – κρύψτε τις κατουρημένες ποδιές, τους έρωτες μας της ανταλλαγής και των προσφορών, την αποθέωση του ιδιωτικού οράματος, τις **ΛΟΛΙΤΕΣ** και τους **ΜΑΤΣΩΜΕΝΟΥΣ**».

«Μίζεροι φτωχομπινέδες, η χώρα αλλάζει, οι άνθρωποι της ομορφαίνουν και ζουν, τέτοια εργατικότητα πια, μας έχουν καταπλήξει οι εργαζόμενοι μας, όλοι μαζί βρε, προεδρεύουμε και στην Ε.Ε, διαβάζουμε λογοτέχνες της καστανιάς, περιοδικά της γκλαμουριάς με προσφορές χρησίμων αγαθών, γλεντούμε με τα ξένα και εγχώρια χόλλιγουντ (yeah!), εκθέτουμε τις κορμάρες μας όλοι μαζί παρέα στις πίστες, χαμογελούμε και όλοι χαμογελούνε μαζί μας».

Απ: **Η αυτοκρατορία των Ρεμαλόσκυλων** (sorry dogs!).

«Ξενέρωτοι, ψυχοπλακωτικοί, αγριεμένοι, ψευτοεπαναστάτες!

Λιγότερο γυναικείο, ίπατε άλλου, «εκεί στη β' εθνική», στην κόλαση, στη φυλακή, δεν μας ενδιαφέρει, καλοί μας συνάνθρωποι *welcome to the show*, παλινδρομικές κινήσεις ως ασκήσεις θάρρους, τα καινούρια κινητά ρε ξεφτίλες, SMS και χαμογελάκια ηδονής, κορυδαλλός δεν είναι ένα πτηνό αλλά εκεί που όλοι σας θα καταλήξετε να μας αφήσετε και στην ησυχία μας, εμάς τους ζωντανούς που βαρεθήκαμε την ενοχλητική σας παρουσία. Δεν θέλουμε θλιμμένους στη γιορτή μας!». Απ: ... **Σ Ι Ω Π Η ...**

Τι σχέση έχουμε «εμείς» με τη ζωή που το Μεγάλο Φαγοπότι προσκαλεί; **ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΤΟΥ**; Τη μόνη σχέση που θα μπορούσαμε να έχουμε:

Καμία και την Ανατροπή του.

-Στο καράβι που ταξιδεύει και το λένε **Α Γ Ω Ν Ι Α...**

...Δεν αφήνουμε τη στοργή στους αργυραμοιβούς...

Ανακοίνωση Αλληλεγγύης στους 8 προφυλακισθέντες αγωνιστές της πορείας στη Θεσσαλονίκη την 21.06.2003 ενάντια στη σύνοδο των πολιτικών ηγετών της Ε. Ένωσης στη Χαλκιδική

Στις 19-21.06.2003, πραγματοποιήθηκε στη Χαλκιδική η σύνοδος κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με νωπές ακόμη τις μνήμες από τον πόλεμο στο Ιράκ, τα αφεντικά της Ευρώπης συναντήθηκαν για να εντείνουν τον “αντιτρομοκρατικό αγώνα” εντός κι εκτός των ορίων της, για την αποτελεσματικότερη οργάνωση των επεκτατικών τους βλέψεων, την περαιτέρω θωράκιση των συνόρων της διευρυμένης πλέον Ε.Ε. και την ισχυροποίηση των δομών εξουσίας (μέσα και από τη συζήτηση για το ενιαίο ευρωπαϊκό σύνταγμα).

Η προκλητική παρουσία των αστυνομικών δυνάμεων και των ασφαλιτών σε όλη την πόλη της Θεσσαλονίκης, καθ’ όλη τη διάρκεια της μέρας και της νύχτας, οι κόκκινες ζώνες, ο πραγματικός χημικός πόλεμος που εξαπολύθηκε εναντίον των διαδηλωτών τόσο την Παρασκευή 20/6 στο Μαρμαρά Χαλκιδικής, όσο και το Σάββατο 21/6 στη Θεσσαλονίκη, η απαράδεκτη τακτική του αποκλεισμού του κέντρου της Θεσσαλονίκης και ο σωματικός έλεγχος διαδηλωτών που συμμετείχαν ενεργά στις εκδηλώσεις/ανοικτές συνελεύσεις/συζητήσεις που λάβαιναν χώρα στο χώρο του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου, οι προσπάθειες αμφισβήτησης του Πανεπιστημιακού ασύλου απέδειξαν περίτρανα ότι ο εχθρός για την αστυνομία και για την κυβέρνηση είναι οι χιλιάδες διαδηλωτές που κατέβηκαν στο δρόμο ενάντια στη σύνοδο.

Ως απάντηση σε αυτούς που τους χαλούσαν τη γιορτή, η αστυνομία το απόγευμα του Σαββάτου προέβη σε τεράστια ρίψη δακρυγόνων και χημικών, χρήση πλαστικών σφαιρών και σε δεκάδες συλλήψεις και προσαγωγές. Την Κυριακή 22/06/03, ακόμα, επιτέθηκε απρόκλητα στους διαδηλωτές που είχαν συγκεντρωθεί στα δικαστήρια για συμπαράσταση στους συλληφθέντες, προκαλώντας μάλιστα και αρκετούς τραυματισμούς. Αυτή τη στιγμή 8 διαδηλωτές είναι φυλακισμένοι ουσιαστικά εξαιτίας της επιλογής τους να βρίσκονται στους δρόμους εκείνες τις ημέρες.

Οι αγωνιστές που συνελήφθησαν εκτός από τα σωματικά και ψυχολογικά βασανιστήρια, τα οποία υπέστησαν και κατήγγειλαν (ξυλοδαρμοί, σεξουαλικές παρενοχλήσεις από τους μπάτσους κτλ.), είχαν να αντιμετωπίσουν και τον οχετό των ΜΜΕ, τα οποία μιλούσαν για “βάνδαλους” κι “ανεγκέφαλους” που αξίζουν παραδειγματική τιμωρία. Τα ίδια ΜΜΕ που πριν από μερικές ημέρες μιλούσαν για δυναμικές διαδηλώσεις στο Εβιάν προσπάθησαν με αυτόν τον τρόπο να αφαιρέσουν κάθε πολιτικό και κοινωνικό χαρακτήρα από αυτό το ξέσπασμα αντίστασης που γέμισε τους δρόμους μιας οχυρωμένης και αστυνομοκρατούμενης πόλης.

Την ημέρα της διαδήλωσης, με την καθοδήγηση του μεγάλου αδελφού -του ελικόπτερου- και με την αλόγιστη χρήση χημικών κατάφεραν να συλλάβουν πάνω από εκατό άτομα εκ των οποίων τελικά κράτησαν 27 (και κατηγορούνται όλοι για κακουργήματα). Οι συλληφθέντες ξυλοκοπήθηκαν άγρια τόσο κατά τη σύλληψή τους όσο και αργότερα στα αστυνομικά τμήματα. Κάποιοι γυμνώθηκαν κι εξευτελίστηκαν από τους μπάτσους. Παρά την άθλια κατάσταση κάποιων (σπασμένα χέρια, αναπνευστικά προβλήματα, λιποθυμίες, κακοποιήσεις) δεν τους επέτρεψαν να εξεταστούν από γιατρό. Οι 19 που αρχικά κατηγορούνταν για πλημμελήματα κατηγορούνται πια και σε βαθμό κακουργήματος, έπειτα από εντολή εισαγγελέα, και αφέθηκαν ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους και χρηματική εγγύηση. Οι υπόλοιποι 8 που κατηγορήθηκαν από την αρχή για κακουργήματα πέρασαν από τον ανακριτή και παραμένουν προφυλακιστέοι.

Αναφέρονται αρκετά περιστατικά, κατά τα οποία η αστυνομία «αποδίδει» σε κατηγορούμενους την κατοχή σακιδίων με ενοχοποιητικά υλικά, σακίδια με τα οποία οι συλληφθέντες δεν είχαν καμία σχέση.

Το όργιο των αυθαίρετων συλλήψεων συνεχίστηκε πολύ μετά τη λήξη των επεισοδίων και πολύ έξω από τη ζώνη όπου αυτά συνέβαιναν.

Οι αλλοδαποί συλληφθέντες (όπως ο σύριος Σ. Νταινκτούκ Κάστρο) κινδυνεύουν με απέλαση όχι μόνο σε χώρες της Ε.Ε. αλλά και σε χώρες όπου κινδυνεύει η ίδια τους η ζωή.

Στη Θεσσαλονίκη βροντοφωνάξαμε:

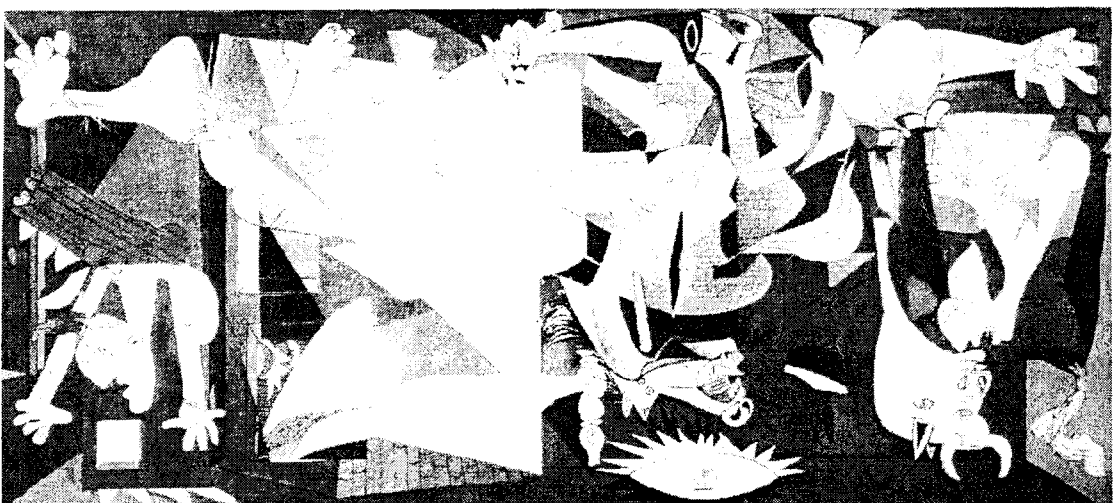
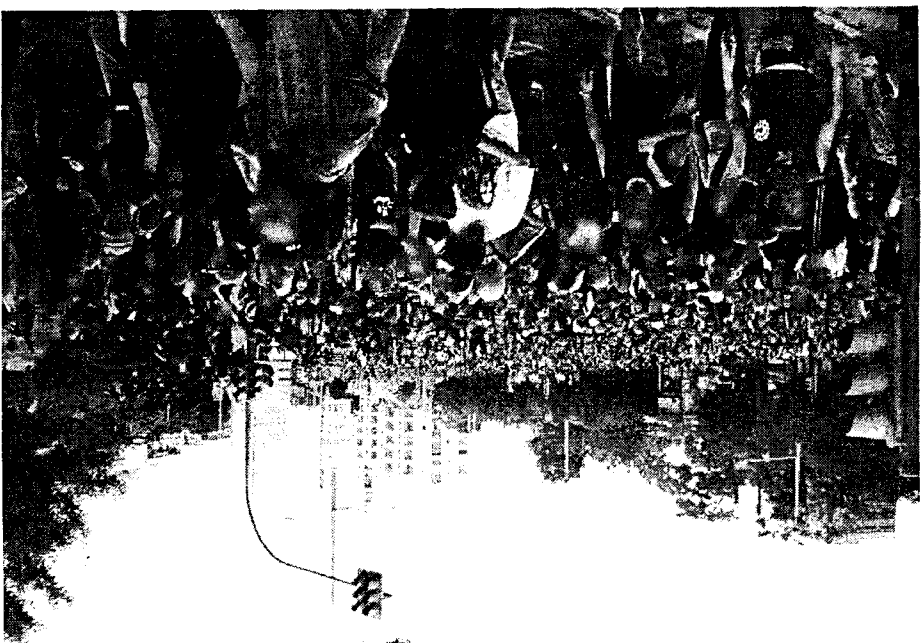
- « Να αντισταθούμε στην ποινικοποίηση κάθε πολιτικής επιλογής αντίστασης και αντικαθεστωτικής δράσης»
- « Ενάντια στην Ε. Ένωση της καπιταλιστικής βαρβαρότητας»
- « Εμπρός για την Αυτοοργάνωση και το συντονισμό της δράσης »

Απαιτούμε:

- Την παύση της δίωξης και την απελευθέρωση όλων των προφυλακισθέντων

- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΛΑΜΙΑΣ

ХТІЄЗ ВРАДΥ 10